

Sagsøgt: Kongeriget Spanien

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat de forpligtelser, som påhviler det i henhold til Kommissionens beslutning 91/1/EØF af 20. december 1989 om støtte ydet i Spanien af centralregeringen og en række autonome regeringer til Magefesa, der producerer husholdningsartikler af rustfrit stål og mindre elapparater (EFT 1991 L 5, s. 18, herefter »91/1-beslutningen«) og i henhold til artikel 260 TEUF, og det ikke har truffet alle foranstaltninger til opfyldelse af Domstolens dom af 2. juli 2002, sag C-499/99, Kommissionen mod Spanien, Sml. I, s. 603, herefter »dommen fra 2002« vedrørende den manglende opfyldelse af de forpligtelser, som påhviler Kongeriget Spanien i medfør af nævnte beslutning.
- Kongeriget Spanien tilpligtes at betale Kommissionen en tvangsbøde på 131 136 EUR for hver dags forsinkelse med opfyldelse af dommen fra 2002, fra datoen for afsigelse af dom i den foreliggende sag til datoen for fuldstændig opfyldelse af dommen fra 2002.
- Kongeriget Spanien tilpligtes at betale et fast beløb, som beregnes ved at gange et dagligt beløb på 14 343 EUR med det antal dage, tilsidesættelsen har varet ved fra den dato, hvor dommen fra 2002 blev afsagt, frem til:
 - den dato, hvor Kongeriget Spanien tilbagesøger den støtte, som er erklæret for ulovlig med 91/1-beslutningen, hvis Domstolen når frem til, at tilbagesøgningen faktisk har fundet sted, inden den afsiger dom i den foreliggende sag.
 - datoen for afsigelse af dom i den foreliggende sag, hvis dommen fra 2002 ikke er blevet fuldstændigt opfyldt før denne dato.
- Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsårsgrunde og væsentligste argumenter

De foranstaltninger, der er blevet vedtaget af Spanien, har ikke ført til en øjeblikkelig opfyldelse af dommen fra 2002 og af 91/1-beslutningen, og heller ikke til en fuldstændig og øjeblikkelig tilbagesøgning af den støtte, som blev fundet retsstridig og uforenelig med fællesmarkedet..

Ifølge en fast retspraksis er det eneste forsvarsanbringende, som en medlemsstat kan fremsætte i et søgsmål om manglende opfyldelse, den absolutte umulighed for korrekt at opfylde beslutningen.

I den foreliggende sag i den omfattende korrespondance mellem Kommissionens tjenestegrene og de spanske myndigheder vedrørende de vedtagne foranstaltninger med henblik på gennemførelse af 91/1-beslutningen har de spanske myndigheder ikke påberåbt sig en absolut umulighed for at gennemføre nævnte beslutning, men har blot henvist til nogle uklare interne vanskeligheder.

Sag anlagt den 22. december 2010 — Europa-Kommissionen mod Republikken Østrig

(Sag C-614/10)

(2011/C 72/22)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved B. Martenczuk og B.-R. Killmann, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Østrig

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Republikken Østrig har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 28, stk. 1, andet punktum, i direktiv nr. 95/46/EF, idet den i Østrig gældende retstilstand med hensyn til den databeskyttelsesmyndighed, der er oprettet som tilsynsmyndighed for databeskyttelse, ikke opfylder kriteriet om fuld uafhængighed.
- Republikken Østrig tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsårsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen er af den opfattelse, at uafhængigheden hos den databeskyttelsesmyndighed, der er tilsynsmyndighed for overvågningen af databeskyttelseslovgivningen i Østrig, ikke er sikret.

Databeskyttelsesmyndigheden er organisatorisk set tæt knyttet til forbundskanslerens kontor. Dette fører tjenstligt tilsyn med databeskyttelsesmyndighedens medarbejdere og er også ansvarlig for myndighedens materielle udstyr. Derudover ledes databeskyttelsesmyndigheden af en embedsmand ved forbundskanslerens kontor, der også under udøvelsen af dette hverv er bundet af sin arbejdsgivers anvisninger og underlagt dennes tjenstlige tilsyn. Denne situation fører til åbenbare loyalitets- og interessekonflikter.

Forbundskansleren — der som andre offentlige myndigheder er underlagt databeskyttelsesmyndighedens kontrol — har også en omfattende tilsyns- og underrettingsret i forhold til databeskyttelsesmyndigheden. Herved er det muligt for forbundskansleren til enhver tid og uden nogen konkret anledning at blive informeret om alle emner i forbindelse med databeskyttelseskommissionens ledelse. Der er således fare for, at denne ret kan udnyttes til politisk indflydelse.